

תת"ע 7371/09 - יניב גלבוע נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7371-09-19 מדינת ישראל נ' גלבוע
תיק חיצוני: 60151593898

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביץקי-אוריה
מבחן יניב גלבוע
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התיציבות המבוקש ביום 24.12.2019.

הմבוקש קיבל דוח מסווג ברירת מחדל המיחס לו עבירה של נהייה בנסיבות מעלה מותר בוגדור לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 16.1.2019.

המבוקש ביקש לה夷יף על העבירה והדיון בעניינו נקבע ליום 24.12.2019.

ביום הדיון לא התיצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

המבוקש, עורך דין במקצועו, טען כי בקשו לה夷יף הוגשה על דף לוגו של משרדיו ובמסגרתה ביקש כי כל המצאה תבוצע למשרדו או באמצעות מערכת נתן המשפט. משקיבל הודעה בדבר הקנס בתיבת הדואר ערך המבוקש בירור במערכת נתן המשפט והתברר כי ביום 24.12.2019 התקיים דין בעניינו. לטענתו, לא ידוע על הדיון ולא קיבל זימון לכך. המבוקש הוסיף וטען כי הדוח שניית אינו מוצדק וניתן שלא כדין.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הזמנה לדין נשלחה כתובתו הרשמה של המבוקש באמצעות דואר רשום אשר לא נדרשה על-ידו. לטענתה, טענת המבוקש לפיה לא קיבל הזמנה לדין נטענה בעלמא ולהיעדר ביסוס כלשהו.

לטענת המשיבה, מעין בגור הדין שניית בעניינו של המבוקש עולה כי הוא נידון לתשלום הקנס המקורי על סך של 1,500 ₪ קר שלא נגרם לו עיוות דין. משכך, לטענתה, לא עליה בידי המבוקש להוכיח סיבה מוצדקת לאי התיציבותו

עמוד 1

וביטול פסק הדין אינו נחוץ בכך למנוע עיות דין לבקשתו.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתיצב למשפטו ונידון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע :

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן כדי עלולה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבקש

ה המבקש טען כי לא קיבל הזמנה לדין שאותה ביקש לשולח למשרדיו או באמצעות מערכת נט המשפט, ומשכך לא ידע על הדיון ולא התיצב ביום שהתקייםם.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעירות תעבורו שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירה קנס כאילו הומצאה בדיון גם שלא חתימה על אישור מסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקיים".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, רואים אותו כמו שהגיע לungan תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 בולני נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.17, עפ"ת 18-67571-03-18. **אפשרין נ' מדינת ישראל** מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עוז קרב נ' מדינת ישראל, מיום 20.1.15.(20).

גם בעפ"ת 62391-02-19 סוטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות דין להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

זהיינו אם הוכיח המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדי חזקה שההודעה נשלחה בדיון ועל המבקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמן סאלם מיום 25.3.2018 (להלן: "פסק דין סאלם") נקבע כי:

"לאור חזקת המסירה המועוגנת בתקנה 44א לתקס"פ, עומדת משוכה גבוהה למד"י בפני הטעון לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבותו בדיון... כאשר זו"ח העבירה, הזמנה בדיון, או כתוב

האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבוקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיעצבות. זאת, גם אם עבר המבוקש למקום אחר מבלי שינוי את כתובתו במשרד הפנים... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסווג זה בעלמא ולא כל תימוכין".

על פי אישור המשירה, לצורך לתגובה המשיבה, הזמןנה לדין נשלחה לכתובתו של המבוקש וחזרה בציון הסיבה "לא נדרש". דהיינו, מדובר במצב בו ההודעה לסירוגין הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבוקש אך הוא לא הגיע לקבללה. במצב מעין זה יחשב המבוקש כמו שהודעה הומצאה לו דין ועלו הנטול להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו (עפ"ת (ח') 17-12-20229 **ছুন বি' মহানগর পুরসভা**, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17).

יוספוב נ' מדינת ישראל מיום 17.5.17

טענתו הכללית של המבוקש לפיה לא קיבל לידי את הזמנה לדין אינה עומדת בנטול ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. סתיוותה של חזקה המשירה טעונה ראייה ותימוכין ולא תעשה על-ידי העלתה טענה בעלמא כי המבוקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (**פסק דין סאלם**).

יודגש כי המבוקש לא טען כי הכתובת אליה נשלחה הזמנה לדין אינה כתובתו ולא פרט נסיבות אחרות שהיא בהן למנוע ממנו את יכולת לקבל את הזמנה בכתבתו המעודכנת במשרד הפנים.

לפיכך, אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה למבוקש בדי וכי לא קיימת בידי המבוקש סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו וב בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/6165 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).

כלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

המבוקש טוען כי הדוח הנדון אינם מוצדק וניתן שלא בדי.

אין די בעצם כפירה במעשה העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המבוקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טוביה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגזרת דין יוכל לגורום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2002/2119 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** מיום 23.2.2004).

כפייתו של המבוקש במוחס לו וטענתו כי הדוח ניתן שלא בדי הין כלויות, לא מפרטות טענות ועובדות כלשהן ואין כוללות אסמכתאות לביסוסן ולהוכחתן.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מציאות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.